Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	9CoP/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5613210678
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ladislav Mejstrík
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2014:5613210678.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Z., O. XXX/XX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, M. M. Hodžu 30, dieťa otca Q. D. K., nar. XX.XX.XXXX, občana Spojeného kráľovstva Británie a Severného Írska, bytom XX D. Y., O. O XNB, B. O., zastúpeného JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou so sídlom Y., Q. X a matky G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Z., O. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom J. Q., F. XXX, o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 8P/73/2013-58 zo dňa 16. januára 2014, takto

r o z h o d o l :

rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zmenil rozsudok tamojšieho súdu č. k. 9P/144/2012-37 zo dňa 30.01.2013 vo výroku V. o úprave styku otca a maloletého dieťaťa. Rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým P. bez prítomnosti matky dieťaťa, každý druhý týždeň v kalendárnom mesiaci od stredy 18.00 hod do nedele 18.00 hod tak, že si prevezme dieťa od matky v mieste jej bydliska, kde dieťa po skončení stretnutia odovzdá. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť. Tiež uviedol, že otec je oprávnený stretávať sa v prítomnosti matky s maloletým P. v mieste bydliska otca v čase od 08.00 hod dňa 01.07. do 18.00 hod dňa 15.07. toho ktorého kalendárneho roku. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť. V ďalších ustanoveniach uložil povinnosť matke maloletého dieťaťa poskytovať otcovi informácie o dieťati elektronickou formou zaslaním podrobnej správy o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, o školskom zariadení, ktoré dieťa navštevuje a dosahovaných výsledkoch, o športových, umeleckých a jazykových voľno-časových aktivitách navštevovaných dieťaťom, o aktuálnom bydlisku dieťaťa, a to jedenkrát mesačne, vždy k poslednému dňu toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Vo výroku rozsudku tiež uviedol, že ak sa nebude môcť realizovať styk otca s dieťaťom z vážnych dôvodov, rodičia sú povinní oznámiť si túto skutočnosť bezodkladne, najneskôr do 24 hodín od vzniku prekážky. Vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov, ani štát, nemá právo na náhradu trov. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003, resp. č. 4/2009, od čoho odvodil právomoc vo veci konať, ako aj na ustanovenia Zákona o rodine, najmä §§ 24, 36, 62, 75 a 78, resp. § 163 ods. 2 O. s. p. Konštatoval, že od posledného rozhodnutia došlo k zmene pomerov, keď napriek dovtedy schválenej dohody rodičov iným spôsobom dochádzalo k stretávaniu sa otca so synom. Prvostupňový súd konštatoval, že od posledného rozhodnutia je dieťa staršie, rozšírili sa možnosti na stretávanie sa otca so synom aj bez prítomnosti matky. Z týchto dôvodov potom upravil styk, ktorý rozšíril čo do frekvencie, aj dĺžky jednotlivých stretávaní sa otca so synom, a tiež rozhodol o tom, že dieťa by malo spoznať kultúrne, sociálne prostredie otca, čo môže mať na výchovu dieťaťa pozitívny vplyv, preto je možné stretávanie vykonať aj v bydlisku otca dieťaťa. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 146, resp. § 148 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu, podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Napadla najmä výroky, ktorými súd upravil styk otca s maloletým dieťaťom ako aj výrok, ktorým jej bola uložená povinnosť poskytovať otcovi dieťaťa informácie formou zasielania správ. Matka maloletého dieťaťa poukazovala na tú skutočnosť, že od poslednej dohody rodičov, schválenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš, nedošlo k takej podstatnej zmene, ktorá by odôvodňovala zmenu tohto súdneho rozhodnutia. Od dátumu predchádzajúceho rozhodnutia neuplynula doba ani jedného roka a súd konštatoval, že v rámci tejto doby nastali také zmeny, pre ktoré je nutné rozhodnutie o dovtedajšej úprave zmeniť. Ak prvostupňový súd poukazoval na to, že dovtedajšia dohoda rodičov nie je rešpektovaná, je to práve otec, ktorý nedodržuje termíny stretnutí s maloletým a na tieto chodí tak, ak mu to vyhovuje, pričom dieťa, ale aj matka dieťaťa sa tomuto musia prispôsobovať. Skutočnosť, že matka maloletého tolerovala tieto stretnutia a snažila sa vyjsť v ústrety otcovi maloletého dieťaťa, nemôže súd použiť proti nej, ani proti maloletému dieťaťu. Dieťa potrebuje pravidlá, režim, systém, ktorý musí dodržiavať už aj vzhľadom k tomu, že je to hyperaktívne dieťa. Z uvedeného dôvodu navštevuje dieťa psychologickú ambulanciu PhDr. V., pričom z jej správy vyplýva, že obidvaja rodičia by mali stanovené pravidlá vo výchove dieťaťa dodržiavať, aby sa výchova neuberala dvojakým spôsobom. Tu opäť odvolateľka poukazuje na skutočnosť, že záujem dodržiavať usmernenia a upozornenia týkajúce sa maloletého dieťaťa nemá otec. Odvolateľka tiež poukazovala na výrok, ktorým súd stanovil stretávanie sa otca s maloletým v mieste jeho bydliska, pričom súd vôbec neskúmal názor matky maloletého dieťaťa s vycestovaním mimo územia Slovenskej republiky. V tejto súvislosti súd nemôže matku dieťaťa nútiť, ani od nej spravodlivo požadovať, aby sa zúčastnila pobytu v Anglicku a bola prítomná pri realizácii styku otca s dieťaťom, a to aj s poukazom na skutočnosť, že komunikácia a vzťah medzi rodičmi nie je dobrý. Súd neskúmal, či matka dieťaťa má možnosť čerpať dovolenku a pokiaľ by to aj zamestnávateľ umožnil, dovolenka slúži na oddych a regeneráciu zamestnanca a nemôže ani súd nútiť matku k tomu, aby si túto brala za iným účelom a cez dovolenku realizovala pobyt s maloletým u jeho otca. Súd neskúmal, či má finančné prostriedky na to, aby mohla vycestovať do zahraničia a tráviť tam čas stanovený súdom s maloletým dieťaťom. Súd neurčil kto bude znášať náklady spojené s jej prítomnosťou v Anglicku, nakoľko v súčasnej dobe nie je v jej možnostiach a schopnostiach takúto cestu s maloletým absolvovať. Neurčitý je tiež výrok, ktorým súd rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým bez prítomnosti matky dieťaťa, pričom z tohto výroku nevyplýva, kde sa má styk realizovať. Len v odôvodnení rozhodnutia súd uvádza, že rozšíril miesto, kde je možné s dieťaťom sa stretávať na celé územie Slovenska. Prvostupňový súd nebral ohľad ani na dôvody vyslovené matkou, prečo nie je v záujme maloletého dieťaťa meniť dovtedy upravený styk s otcom. Ako vyplynulo aj zo správy psychologičky, u dieťaťa sa prejavili sklony nielen k hyperaktivite, ale aj k agresivite, násiliu, bojové sklony vyvolané sledovaním nevhodných rozprávok, filmov a zakupovaním nevhodných hračiek zo strany otca. Takéto dôvody prezentované zo strany matky, podporené aj vyjadreniami psychológa, by nemal súd pri rozhodovaní opomínať. Maloletý P. má tiež zdravotné problémy, ktoré na základe odporúčania detskej lekárky, mu môžu komplikovať vycestovanie do cudziny. V tejto súvislosti odvolateľka poukazovala na jazykovú bariéru otca, ktorý podľa nej nie je schopný zabezpečiť aktuálne v prípade potreby pre maloletého lekársku pomoc. Prvostupňový súd tiež neriešil skutočnosť, že maloletý P. od septembra 2014 nastúpi do predškolskej triedy, resp. môže začať aj s povinnou školskou dochádzkou. Vzhľadom na rozsah styku a tiež aj na jazykovú bariéru, keďže otec dieťaťa neovláda slovenský jazyk a ani nemá záujem sa ho učiť, nebude schopný a spôsobilý pripraviť maloletého P. na jeho predškolské a školské povinnosti. Nakoniec maloletý P. absolútne odmieta návštevu Anglicka, dokonca sa pri tejto otázke rozplakal a povedal, že tam nepôjde. Na matku je veľmi citovo naviazaný, pričom je ešte príliš malý na to, aby cestoval k otcovi sám, kde je pre neho cudzie prostredie, jazyková bariéra. Matka maloletého dieťaťa tiež vyslovila podozrenie, že otec maloletého má úmysel žiť v budúcnosti v Nigérii, nakoľko tam má svoju rodinu, dodržuje tradície a v Európe ho drží len cestovanie a kontakt so synom. Odvolateľka nesúhlasila ani s tým, aby jej bola uložená povinnosť informovať otca o dieťati elektronickou formou zaslaním podrobnej správy o jeho zdravotnom stave, školskom zariadení, ktoré navštevuje, o športových, umeleckých, voľno-časových aktivitách, resp. o aktuálnom bydlisku dieťaťa. Takúto povinnosť jej nie je potrebné ukladať rozhodnutím súdu, nakoľko otca maloletého informuje o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa ich dieťaťa.
S poukazom na uvedené skutočnosti odvolateľka žiadala, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že návrh otca v celom rozsahu zamietne.

K podanému odvolaniu sa vyjadril opatrovník maloletého dieťaťa, ktorý uviedol, že zotrváva na doterajších svojich prednesoch uvedených v konaní. Je v záujme dieťaťa, aby sa styk s otcom rozširoval, aby bol priestor na budovanie vzťahu a citovej väzby. K harmonickému vývinu dieťaťa je potrebná jednotná výchova a vedenie. Maloletý je dispenzarizovaný v psychologickej ambulancii PhDr. V., pričom

otec má možnosť navštíviť psychológa a konzultovať vycestovanie dieťaťa i vhodné výchovné vedenie dieťaťa s ním. Vycestovanie matky s maloletým za účelom stretnutia dieťaťa s otcom je v záujme dieťaťa, no pre matku je to obmedzujúce, vzhľadom na nutnosť čerpať v tomto období dovolenku.

Prostredníctvom zástupcu sa k odvolaniu vyjadril aj otec maloletého dieťaťa. Nestotožnil sa s tvrdením matky, že od posledného rozhodnutia súdu nedošlo k takej podstatnej zmene, ktorá by odôvodňovala zmenu súdneho rozhodnutia. Naopak, je toho názoru, že zmena pomerov nastala. Dieťa je vekovo staršie, pričom u malých detí je obdobie jedného roka zásadným (v čase posledného rozhodnutia súdu syn dosiahol vek 5 rokov). Tiež s otcom trávi podstatne viac času ako tomu bolo v minulosti, nakoľko otec pravidelne cestuje na Slovensko. Dieťa je na otca zvyknuté, otec preukázal, že sa o maloletého vie postarať, a preto bol návrh na rozšírenie styku podaný dôvodne. Dovtedajšia platná úprava obmedzovala stretávanie sa, pretože pobyt otca bol viazaný na pobyt dieťaťa v J. Z.. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa tvrdila, že otec nerešpektuje súdne rozhodnutie, za bežných okolností by najvhodnejším riešením bola úprava stretávania sa otca so synom v neobmedzenom rozsahu po predchádzajúcej dohode rodičov. Je tu však praktická nevykonateľnosť takejto úpravy vzhľadom na bydlisko otca, cestu lietadlom, ako aj náklady s tým spojené. Tieto skutočnosti však matka nie je schopná akceptovať. Ak sa odvolateľka odvoláva na správu PhDr. V., otec maloletého žiadal, aby súd túto správu ako dôkaz nebral do úvahy. Bola vystavená na základe jednostranných tvrdení matky bez toho, aby psychologičky vypočula aj názor otca dieťaťa. Otec dieťaťa nie je nijak agresívnym jedincom a dôvod agresivity dieťaťa treba skôr hľadať či už v domácnosti matky, kde trávi dieťa takmer celý voľný čas, prípadne v kolektíve, v ktorom sa dieťa v ostatnú časť dňa nachádza. Závery psychologičky sú neobjektívne, ničím podložené, prezentujú len tvrdenia prednesené matkou. Obaja rodičia by mali mať k dieťaťu rovnoprávne postavenie, nie je namieste obmedzovanie otca len z dôvodu, že je cudzinec a žije v zahraničí. Napokon matka maloletého mala vedomosť o tom, že otec žije trvalo v zahraničí, kde s ním nadviazala vzťah. Pokiaľ matka maloletého v odvolaní poukazovala na to, že nie je schopná vycestovať do bydliska otca, jej prítomnosť pri stretávaní sa otca so synom je jej právo. Pokiaľ sa rozhodne tento čas s dieťaťom nestráviť, je to jej voľba. Otec nijako netrvá na prítomnosti matky počas pobytu maloletého v mieste bydliska otca. Je schopný aj sám sa postarať o dieťa a v prípade potreby sú mu ochotní pomôcť aj jeho príbuzní. Na prítomnosti pri styku otca s dieťaťom trvala matka. Nesprávny je aj názor kolízneho opatrovníka, ktorý s otcom nikdy nehovoril, nezaujímal sa o jeho pomery, prostredie v akom žije a napriek tomu vyslovil závažný záver, že nie je vhodné vycestovanie dieťaťa do cudziny. Otec sa snaží o udržanie vzťahu s dieťaťom a v záujme dieťaťa nie je to, aby nepoznalo krajinu svojho otca, jeho príbuzných, naopak dieťa by malo poznať aj kultúru a sociálne prostredie, v ktorom otec žije. Zavádzajúce je aj tvrdenie matky, že od septembra 2014 má dieťa zaradenú predškolskú prípravu, resp. že môže navštevovať základnú školu. Toho času dieťa nie je do školy zapísané, preto súd by mal vychádzať z aktuálneho stavu v čase rozhodovania. Tiež argumenty matky o tom, že otec je neschopný jedinec, ktorý sa nevie postarať ani o seba, nieto o dieťa, sú zavádzajúce, účelové, taktiež aj argumenty matky o tom, že by mohlo dôjsť k únosu dieťaťa, resp. že by sa otec chcel vrátiť do Nigérie. Všetky tieto tvrdenia sú absurdné. Otec dieťaťa je britským štátnym občanom, vlastní v UK nehnuteľnosti, má tam záväzky, dve zamestnania, ide o krajinu s vysokou životnou úrovňou, otec nemá záujem opustiť to, čo dlhé roky budoval (kariéra, ekonomické, sociálne väzby). Podľa názoru zástupcu otca maloletého dieťaťa, matka tohto nechce prítomného v živote dieťaťa, robí všetko preto, aby dieťa s otcom byť nemohlo, resp. aby tieto stretnutia čo najviac skomplikovala, aby dieťa nebolo schopné s otcom komunikovať a aby sa postupne odcudzili. Matka seba považuje za jedinú osobu schopnú riadne sa o dieťa postarať, korigovať jeho správanie, čo nevytvára vhodný prístup pre budúcu výchovu dieťaťa. V tejto súvislosti otec maloletého dieťaťa uviedol, že matka sa s ním zoznámila počas svojho pobytu v UK kde žila, dokonca aj po narodení dieťaťa sa istý čas zdržiavala v UK aj s maloletým.
Z uvedených dôvodov žiadal otec maloletého dieťaťa rozsudok prvostupňového súdu v odvolaním napadnutej časti potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 2 O. s. p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p.) rozsudok prvostupňového súdu v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom mal i odvolací súd preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti a nie sú schopní sa v súčasnej dobe dohodnúť o rozsahu práv a povinností vo vzťahu k maloletému P.. V minulosti na základe dohody rodičov schválenej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/144/2012-37 zo dňa 30.01.2013 bol

maloletý P. zverený do osobnej starostlivosti matke. Obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok v bežných veciach, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého 300 eur mesačne a dohodnutý bol styk otca s maloletým dieťaťom tak, že je oprávnený stretávať sa s ním druhý víkend v kalendárnom mesiaci od piatku do nedele s tým, že dieťa prevezme v piatok o 18.00 hod a odovzdá ho matke v piatok o 20.00 hod, v sobotu od 08.00 hod matka dieťa otcovi odovzdá s tým, že noc zo soboty na nedeľu v J. Z. sa uskutoční styk otca s maloletým za prítomnosti matky od 20.00 hod do 08.00 hod nedele ráno. Otec dieťa odovzdá matke v nedeľu o 14.00 hod. Už v tom čase otec maloletého dieťaťa žil a pracoval v Anglicku, matka s dieťaťom sa odsťahovala na Slovensko, kde matka pracuje a dieťa navštevuje predškolské zariadenie. Otec maloletého sa s dieťaťom pravidelne stretával, nie však v termínoch stanovených dohodou rodičov, ale vzhľadom na jeho prácu, cestovanie za dieťaťom viazané na leteckú prepravu, to bolo aj v iných termínoch, čo matka tolerovala. Postupne s dieťaťom trávil aj viac ako jednu noc. Spoločne chodili na výlety avšak s tým, že dieťa prespávalo s otcom v mieste bydliska v J. Z.. Z dôvodov, aby otec maloletého sa mohol so synom vídať častejšie a vzhľadom aj na to, že bol vekovo starší, požiadal o rozšírenie styku s tým, aby styk bol aj bez prítomnosti matky a zároveň aby mohol byť vykonávaný aj v bydlisku otca. Otec maloletého dieťaťa sa tiež domáhal uloženia povinnosti matke a to, aby dieťaťu bol vystavený platný cestovný pas, ktorý matka odovzdá otcovi dieťaťa pri stretnutí spolu s preukazom poistenca, tiež aby bola uložená matke povinnosť zabezpečiť výuku anglického jazyka dieťaťa v mieste jeho bydliska, aby ho informovala o zdravotnom stave maloletého, návšteve školy, o jeho aktivitách, a tiež aby súd znížil vyživovaciu povinnosť na sumu 100 eur mesačne. O navrhovanej zmene sa rodičia maloletého dieťaťa nedohodli, pred súdom žiadala matka, aby návrhy otca boli v celom rozsahu zamietnuté.

V zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 26 zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovský práv a povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 163 ods. 2 O. s. p., rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení je možné konštatovať, že prvostupňový súd postupoval správne keď skúmal, či došlo k zmene pomerov od poslednej úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a zistenie skutkového stavu má aj odvolací súd za to, že k zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zmenu predchádzajúceho rozhodnutia došlo. Maloleté dieťa je fyzicky vyspelejšie, je zrejmé, že má vytvorený vzťah k otcovi, pričom stretávanie sa dieťaťa s otcom má význam pre jeho ďalší duševný rozvoj. Zrejmé je tiež, že úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu je komplikovanejšia a limitovaná tým, že otec maloletého dieťaťa žije a pracuje v Anglicku, matka aj s dieťaťom sa zdržiava na Slovensku. S prihliadnutím na tieto skutočnosti však je možné konštatovať, že princípy, z ktorých vychádzal prvostupňový súd pri zmene predchádzajúceho rozhodnutia sú správne. Odvolací súd sa však stotožnil s dôvodmi matky maloletého dieťaťa, ktoré uviedla v odvolaní a týkajú sa úpravy styku otca s maloletým dieťaťom v zahraničí. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že jednotlivé výroky, ktorými prvostupňový súd upravil styk otca s dieťaťom sú nejednoznačné, pričom ich konkrétny význam sa snažil súd formulovať v odôvodnení rozsudku, čo však pre účastníkov nie je záväzné. Z výroku, kde prvostupňový súd upravil stretávanie otca s maloletým P. bez prítomnosti matky, nie je uvedené, že styk sa má realizovať len na Slovensku. Vzhľadom na časový rozsah kedy stretnutie je upravené od stredy 18.00 hod do nedele 18.00 hod nie je vylúčené, že otec by dieťa mohol zobrať v uvedený čas aj mimo územia SR. Taktiež v ďalšom výroku prvostupňový súd uviedol, že otec je oprávnený stretávať sa v prítomnosti matky s maloletým v mieste bydliska otca. Momentálne týmto miestom je Anglicko, avšak matka vyslovila obavy, že otec má v budúcnosti úmysel vrátiť sa späť do Nigérie a tam žiť vzhľadom na jeho rodinné väzby. Ak by teda otec po rozhodnutí súdu zmenil bydlisko a presťahoval sa do Nigérie, bol by oprávnený sa s dieťaťom stretávať tam (v mieste bydliska). Tiež v tomto prípade nie je stanovené, či styk sa má realizovať len v prítomnosti matky a týmto je matka viazaná, alebo styk môže byť realizovaný v prípade jej nesúhlasu aj v jej neprítomnosti. Rozhodnutie nijakým spôsobom nerieši akým spôsobom by bola zabezpečená prítomnosť matky s maloletým v bydlisku otca, teda či je povinný zabezpečiť ubytovanie, na koho

náklady, akým spôsobom by bola hradená cesta a pod. Tiež z výroku nie je zrejmé, či matka by s dieťaťom do bydliska otca len cestovala a tam dieťa odovzdala otcovi, ktorý by s ním už sám mohol tráviť voľný čas, alebo by mala byť prítomná pri realizácii styku počas celej doby jeho trvania.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil (v celom rozsahu), nakoľko ostatnými výrokmi zmena predchádzajúceho rozhodnutia nenastala) s tým, že prvostupňový súd doplní dokazovanie tak, aby bolo možné detailne rozhodnúť o úprave styku, resp. ostatných právach a povinnostiach rodičov k maloletému dieťaťu s prihliadnutím na záujem dieťaťa, ktorým nepochybne je, aby dieťa bolo v kontakte s obidvoma rodičmi s prihliadnutím na to, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o dieťa a jeho výchova je právom rodičov a zároveň deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. V tomto prípade treba prihliadať nielen na právo otca, aby sa mohol podieľať na výchove dieťaťa, ale aj na právo dieťaťa vytvoriť si citový vzťah k obom rodičom, čo je umožnené tým, aby v maximálnej možnej miere boli na výchove dieťaťa zainteresovaní obaja rodičia. Prínosom pre dieťa bude nepochybne aj to, ak spozná prostredie, v ktorom žije otec, zoznámi sa s jeho príbuzenstvom, ako aj krajinou, v ktorej otec žije a pracuje. Pri rozhodovaní je v prvom rade potrebné prihliadať na záujem dieťaťa, ktorý právna teória chápe čo najextenzívnejšie, teda aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie a aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. Za týmto účelom súd zváži, či nie je možné vhodným spôsobom k veci vypočuť aj maloletého, prípadne iným spôsobom (pohovor opatrovníka) zistiť jeho názor a stanovisko k rozsahu uvažovaných zmien pri úprave styku.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e je p r í p u s t n é .